

Mensen van God,

Ontregelend
onvoorzien
ongedacht

Het zijn de herders in het veld die de eerste getuigen zijn van het goede nieuws door de engelen verkondigd en ze zijn de eersten die het kind bezoeken.

De herders in het veld,
de ruwe bolsters,
sterke mannen die hun kudde moesten beschermen tegen het kwaad van buiten,
de wilde dieren die het op hun schapen gemunt hadden.

Het zijn de mensen die niet in hoog aanzien stonden,
het tegenbeeld van keizers en bewindvoerders, die menen mensen in hun macht te hebben.

Herders, mensen van het veld,
je zag ze eigenlijk nooit want ze waren vaak weg,
buiten het zicht van de mensen in de dorpen en de steden.

Zij ontvangen het nieuws en reageren er meteen op, ze willen het met eigen ogen zien:
ze gaan op zoek naar een stal op aanwijzing dat het kind dat geboren is, gewikkeld is in doeken en in een voederbak ligt.

Het zijn de herders die het goede nieuws overbrengen aan de mensen die er zijn in de stal. Zij vertellen wat hun over het kind was gezegd.
En de aanwezigen zijn verbaasd.
Zijn ze verbaasd dat het herders zijn die dit nieuws brengen?
Of zijn ze sowieso verbaasd over wat de herders over het kind zeggen, namelijk dat dit kind de Messias is, de redder.

Maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart, ze blijft er over nadenken.
Het lijkt er op dat het verhaal van de herders een bevestiging is voor Maria.
Zij heeft eerder de aankondiging van de engel gehad dat ze moeder zal worden van een bijzonder kind.
En dat is nog eens bevestigd geworden toen zij bij Elisabeth op bezoek ging die ook erkende en het uitzong dat Maria de gezegend is onder de vrouwen, omdat zij dit bijzondere kind ter wereld zal brengen.
En dan zijn het nu de herders die in dezelfde bewoordingen bevestigen dat dit kind de Messias is, de redder der wereld.

Gebeurtenis na gebeurtenis wordt het voor Maria steeds helderder:
dat wat haar verteld is en dat wat er vervolgens gebeurt, wordt bewaarheid:
In deze stal, onder deze wonderlijke omstandigheden wordt haar zoon geboren van wie ze nu al kan vermoeden dat hij geen gewoon leven zal leiden.

Want als je als eerste ontvangen wordt door de mensen die geen aanzien hebben, die maar weinig te vertellen hebben in de wereld, wat gaat dat zeggen over de rest van je leven?

Je wordt niet in een gouden wieg geboren, op handen gedragen door de mensen die het voor het zeggen hebben, je pad is niet als vanzelf geplaveid.

Dat gaat ontregelen, dat kun je voorspellen. Dat gaat gemengde gevoelens oproepen, weerstand veroorzaken, het gaat haat oproepen.

De Greta Thunbergs van deze wereld kunnen er over meepraten. Als je de waarheid verkondigt dan maakt dat mensen onrustig, dat roept anti-reacties op: ontkenning, verwerping, destructie.

Het roept reacties op die je niet hebt kunnen vermoeden. Je diepste zorg voor deze wereld kan maken dat mensen het omgekeerde gaan doen...

Voor de herders is het een turning point in hun leven. Ze loven en prijzen God om wat ze gehoord en gezien hebben.

God is groot, juist omdat hij de onaanzienlijksten, de minst voor de hand liggende personen een belangrijke rol geeft.

Zij verkondigen het goede nieuws en dat zet ons op het spoor van hoe Jezus zijn leven zal gaan leiden.

Hoe hij de mensen zal gaan opzoeken die er volgens de heersende normen en waarden niet bij horen. Die uitgekotst worden door de maatschappij, op een zijspoor gezet omdat ze niet voldoen aan 'hoe het hoort'.

Jezus zal open staan voor wat mensen te zeggen hebben, met liefde en mededogen mensen benaderen, hij zal zich op nieuwe ideeën laten brengen.

Hij zal zich laten ontregelen en hij zal zelf ontregelen.

Het zal zijn handelsmerk worden: dat je telkens op een ander been wordt gezet. Dat je denkt: nu snap ik wat hij bedoelt en dat het dan toch stiekem anders in elkaar kan zitten.

Dat is niet altijd makkelijk, dat vraagt om doordenken en jezelf en anderen telkens te bevragen.

Jezus zal geen gemakkelijk antwoorden geven, maar hij zal prikkelende vragen stellen, mensen in verlegenheid brengen, zich ongemakkelijk laten voelen.

Opdat wij ons er van bewust blijven dat Gods liefde vele kleuren heeft en zich uitlegt en uitbeeldt in vele mensen en verschillende manieren van leven.

Na de overweging zingen we een lied, de tekst is van Paul Gerhardt, op een melodie van Maarten Luther.

Een inning lied, een lied vol overgave, waarbij de ik-persoon Jezus aanspreekt:

Ik mag hier aan uw kribbe staan,
O Jezus, U, mijn leven
Ik draag U als geschenken aan
wat Gij mij hebt gegeven.
U zij mijn hart en ziel gewijd,
mijn geest, mijn zin, mijn innigheid.
O, neem ze aan als gaven.

De verteller voelt zich uitverkoren, gezien en uitgenodigd om doorstraald worden met het licht van Christus. Dat licht dat verlicht, verwarmt en transformeert.

Dat wij ons dat te binnen mogen brengen, met de herders mee.
Dat we samen met de herders God mogen loven en prijzen om de belofte die
werkelijkheid wordt,
om de liefde die geen einde kent.

Zo moge het zijn.